

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 4. april 2022

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 til B 59, forslag til folketingsbeslutning om Freyas lov – hvalpesalgsloven (borgerforslag), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 7. marts 2022.

Spørgsmål nr. 4 til B 59 fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 2. marts 2022 fra Dyreværnet, jf. B 59 – bilag 4?”

Svar

Dyreværnet nævner i sin henvendelse problemet med ulovlig handel med hvalpe og anfører tre problemstillinger ved masseproduktion af hundehvalpe: Dyrevelfærdsproblemer, folkesundhedsrisiko og kriminalitet.

Jeg er glad for Dyreværnets store engagement i sagen, og som jeg nævnte til 1. behandlingen af B 59, Forslag til folketingsbeslutning om Freyas lov – hvalpesalgsloven (borgerforslag), er jeg enig i intentionerne med forslaget, som er at stoppe ulovlig indførsel og begrænse køb og salg af hvalpe fra såkaldte hvalpefabrikker, der producerer hvalpe uden hensyn til dyrenes velfærd.

Jeg er også enig i, at der skal gøres noget på området, og vil igen nævne følgende initiativer, som er igangsat for at afhjælpe nogle af problemerne med indførsel og salg af hunde fra bl.a. hvalpefabrikker. Disse er:

- At arbejde for fælles EU-regler for erhvervsmæssig hold og opdræt af hunde, herunder dyrevelfærdsmæssige mindstekrav.
- At styrke kommunikationsindsatsen og øge informationen til personer, der overvejer at købe hund, herunder i samarbejde med relevante organisationer.
- At undersøge sanktionsniveauet på området, herunder om der er grundlag for ændringer.

Som jeg nævnte ved 1. behandlingen af forslaget, er der nogle udfordringer med det foreliggende forslag. Det gælder i forhold til EU-reglerne. National regulering, som foreslået med forslaget, der forbyder køb og salg af hvalpe via mellemhandlere i Danmark, vil begrænse den fri bevægelighed på det indre marked. Dette kan udgøre en handelshindring i strid med EU-retten.

Endvidere er det ikke muligt at afvise indførsel af hunde, som er produceret på såkaldte hvalpefabrikker i udlandet, hvis hundene opfylder EU's krav til indførsel. Der er tale om harmoniserede EU-regler, og nationale regler kan ikke hindre, at hvalpe, der har haft en dårlig opvækst, kan indføres, hvis indførselskravene er opfyldt.

Med hensyn til den rejste problemstilling om, at indførsel af hunde fra såkaldte hvalpefabrikker udgør en folkesundhedsrisiko i form af zoonoser såsom rabies og giardia, så er det kun rabies, der er en så alvorlig sygdom, at EU-Kommissionen vurderer, at sygdommen skal reguleres i forbindelse med indførsel af hunde. Forudsat at hunde indføres i overensstemmelse med de harmoniserede regler udgør rabies ikke en væsentlig risiko for hverken dyr eller mennesker.

For så vidt der er tale om ulovlig indførsel og handel med hunde, kan dette forfølges, hvis myndighederne får kendskab til overtrædelserne. I den forbindelse er det bl.a. vigtigt, at myndighederne modtager anmeldelser fra borgere, hvis de mistænker ulovlige forhold, så der kan følges op på sagen. Det skal samtidig bemærkes, at ulovlig handel med indførte hunde er et område, som er meget svært at kontrollere, medmindre man øger kontrollen og efterforskningsarbejdet betragteligt.

For så vidt angår spørgsmålet om salg af hvalpe mellem private, herunder salg af hvalpe fra stueopdræt, så forhindrer forslaget ikke, at man kan sælge en hvalp, hvis man har en hund, der får hvalpe, idet køberen i sådanne tilfælde erhverver hunden fra hvalpemoderens besidder, der er opdrætteren. Derimod vil forslaget hindre, at man som privatperson vil kunne sælge en købt hvalp videre, hvis man af forskellige årsager vurderer, at man ikke kan have hvalpen længere. Det kan være, at uforudsete hændelser gør det vanskeligt at beholde en hvalp, f.eks. en ændret bolig- eller jobsituation, eller der kan være andre grunde til, at man fortryder købet. I sådanne tilfælde vil forslaget indebære, at hvalpen først skal via et internat for at komme til en ny ejer. Det vil ikke altid være dyrevelfærdsmæssigt optimalt, da det kan forlænge tiden, inden hvalpen kommer til et nyt hjem.

Jeg kan i øvrigt henvide til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 6 til B 59 fra Miljø- og Fødevareudvalget.

Der kan endvidere henvises til justitsministerens besvarelse af 3. marts 2022 af spørgsmål nr. 2 til B 59 fra Miljø- og Fødevareudvalget.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby